

РЕШЕНИЕ

№ 4208

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радостин Радков

като разгледа дело номер **9354** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 80а, ал. 3 от Закона за държавната собственост (ЗДС).

Образувано е по жалба на Н. Н. К., срещу заповед № ЗС-251/06.08.2021 г. на министъра на отбраната, с която е наредено изземването на жилищна сграда – частна държавна собственост, находяща се в [населено място], [улица], А. № 1870/23.03.1982 г. В съдебно заседание се явява лично, твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и необоснована.

Ответникът – министър на отбраната, представляван от главен експерт А., оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Д. Н. В., явява се лично, моли да се уважи жалбата.

Административен съд София- град, първо отделение, 1- ви състав, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Жилищна сграда, находяща се в [населено място], [улица], е частна държавна собственост, съгласно А. № 11209 /1870/ от 23.12.1982 г. на Ленински районен народен съвет. В А., сградата е описана като такава под № 4, на [улица].

С договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот собственост на МНО от 16.02.1965 г., в процесния имот е настанен Д. И. З., със срок на наемното правоотношение – до момента, когато наемателят изгуби качеството военнослужещ. С договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот собственост на МНО от

30.03.1989 г., в процесния имот е настанена С. С. З., със срок на наемното правоотношение – до момента, когато наемателят изгуби качеството военнослужещ. С писмо изх. № 4456/23.04.2010 г. от Изпълнителна агенция „Социални дейности на МО е отправен писмено предизвестие до С. З. за освобождаване на имота.

Със заповед № РД-09-174/08.07.2005 г. на кмета на СО, район „С. е наредено премахване на сградите като негодни за ползване и застрашени от самосрутване. Със заповед № ЗС-548/14.09.2012 г. на министъра на отбраната, имотите находящи се на [улица] са изключени от жилищния фонд на МО и са включени в регистъра на имотите ЧДС, извън жилищния фонд на МО. С писма рег. № 09-00-275/23.12.2019 г. и рег. № 09-00-275/30.01.2020 г. на кмета на СО, район „С.“, е поискано от МО да предприеме действия по отношение на сградите на ул. Кочани.

В констативен протокол рег. № СФ-9265/22.12.2020 г. са обективирани резултатите от извършена проверка от служители на Военна полиция на място на [улица]. При проверката са установени лицата Н. К. и Д. В., които пребивават на адреса.

С уведомление рег. № 21-38-157/17.03.2021 г., връчено на К., същият е уведомен за започналото административно производство по чл.80а от ЗДС, като му е даден 30-дневен срок за доброволно напускане. В едномесечния срок, Д. В. и Н. К. подава молба до МО с рег. № 21-38-157/23.04.2021 г. Срещу уведомлението е постъпило и общо възражение от 23.04.21 г. от 43 човека, обитаващи къщите на ул. Кочани, от тях обаче само 14 лица са били установени от Военна полиция като обитатели и им е било връчено уведомлението. Тези 14 лица се позовават на наемни договори, сключени в периода 1965-1988 г. Обитателите изобщо не допускат служителите на МО за оглед на къщите отвътре, отвън къщите не са в добро състояние. На 18.06.21 г. е извършена допълнителна проверка от Военна полиция и са установени още 8 бр. обитатели.

С докладна записка рег. № 21-38-157/03.06.2021 г. на Главна дирекция „Инфраструктура на отбраната, министърът на отбраната е уведомен, че е направено предложение на лицата за доброволно предаване на ползваните имоти, но тъй като те отказват, е предложено да се издадат заповеди по чл. 80а от ЗДС.

Със заповед № ЗС-251/06.08.2021 г. на министъра на отбраната, на основание чл. 80а от ЗДС, от Н. Н. К. и Д. Н. В. е иззет недвижим имот жилищна сграда – ЧДС, находяща се в [населено място], [улица]. Административният акт е мотивиран с обстоятелството, че имотът се държи от жалбоподателите без правно основание, не е освободен и продължава да се ползва.

По делото липсват данни заповедта да е съобщена лично на Н. Н. К..

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящото производство и съгласно чл. 168, ал. 1, във вр. чл. 146 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, оправомощен по силата на закона, съгласно разпоредбата на чл. 80а от ЗДС, да издава заповеди за изземване на общинско жилище, в предвидената от чл. 59

от АПК форма и съдържание. При постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е спорно по делото, че процесният имот - Жилищна сграда, находяща се в [населено място], [улица], е частна държавна собственост, предоставен за ползване с договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот собственост на МНО на Д. И. З., със срок на наемното правоотношение – до момента, когато наемателят изгуби качеството военнослужещ и впоследствие с договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот собственост на МНО от 30.03.1989 г., в процесния имот е настанена С. С. З.. Видно от заповед № ЗС-548/14.09.2012 г на министъра на отбраната, имотите – жилищни сгради, находящи се на ул. Кочани са изключени от жилищния фонд на МО като негодни за ползване и обитаване, но остават под управлението на МО, като имоти – ЧДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 80а от ЗДС, имот - държавна собственост, предоставен за ползване и управление на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната, който се владее или държи без основание или на отпаднало основание от друго физическо или юридическо лице, или който се ползва не по предназначение, се изземва въз основа на заповед на министъра на отбраната. Оспорената заповед е издадена при спазване на административнопроизводствените правила, като са изяснени всички относими факти и обстоятелства. Заповедта е издадена след като на 30.03.2021 г., жалбоподателят е надлежно уведомен с писмо рег. № 21-38-157/17.03.2021 г. на министъра на отбраната за началото на административното производство по издаване на заповед по чл. 80а от ЗДС и му е предоставен срок да освободи доброволно имота. Т.е. не е нарушено правото на защита на лицето.

В процесния случай е налице хипотезата на чл. 80а от ЗДС. От доказателствата по делото безспорно се установява, че имотът е предоставен на Д. И. З., а в следствие на С. С. З., която е починала през 2006 г. На жалбоподателя е указано с разпореждането за насрочване, че носи доказателствена тежест да представи доказателства, че владее и ползва имота на валидно правно основание. Такива доказателства не са представени нито в административното производство, нито в настоящето съдебно производство. Жалбоподателят се позовава на наемния договор на С. С. З., за която твърди, че е баба на заинтересованата страна Д. В.. Доказателства в тази насока не са представени, включително и удостоверения за наследници. Но дори да се приеме, че е така, договорът за наем на държавния имот е прекратен най-късно със смъртта на С. З. през 2006 г. (в жалбата до съда се съдържат твърдения, че е починала през 2002 г.), а може би и по-рано, ако наемателят е изгубил качеството си на военнослужещ, момент, в който се прекратява действието на наемното правоотношение.

От изложеното може да се направи обоснован извод, че жалбоподателят и заинтересованата страна не владеят и не ползват имота на валидно правно основание. Ето защо, оспорената заповед № № ЗС-251/06.08.2021 г. на министъра на отбраната е законосъобразна, мотивирана, отговаря на изискванията и целта на закона, постановена в съответствие с процесуалните правила, законните предпоставки са налице и органът законосъобразно и обосновано е наредил изземване на имота – държавна собственост и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход и своевременно направеното

искане от страна на главен експерт с юридическо образование А., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, в минималния размер - 100 лева, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразно която по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лв., предвид фактическата и правна сложност делото, ненадвишаваща ги за този вид дела. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 1-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. К., срещу заповед № заповед № ЗС-251/06.08.2021 г. на министъра на отбраната.

ОСЪЖДА Н. Н. К., ДА ЗАПЛАТИ на министерство на отбраната, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: